

подъ прѣдводит. на Балдуина и на брата му Хенриха, единъ слѣдъ другъ цариградски императори, и сръца Алексия Комнена, който се билъ прогласилъ трапизондски императоръ. Освѣнь това, тестъ му Алексий, който избѣгнжль отъ затвора, дѣто го държалъ монфератский маркизь, дошелъ въ 1210 да отнеме прѣстола, съ помощта на коненския султанъ; нъ Теодоръ побѣдилъ и саморъчно убилъ султана, па и заробилъ тестя си, когото заточилъ въ единъ манастирь. Последнитѣ 10 години отъ царуването му прѣминжли мирно. Той умрѣлъ слѣдъ 18-годишно царуване, като оставилъ доброто име на неустрашимъ воитель, искусенъ политикъ и великодушенъ и просвѣтенъ господарь. Наслѣдникътъ му билъ зеть му, Иоанъ II Ватацесъ или Дукасъ. (Виж. *Дукасъ*).

Ласкаръ (*Теодоръ II*), *Млади*. Никейски гръцки императоръ, внукъ на Теодора I Л., род. въ 1222, умр. въ 1259; наслѣдилъ баща си Иоана Ватацеса въ 1255. Щомъ се въцарилъ, българетѣ нахлули въ Тракия и, за да ги отблъсне, той сключилъ съюзъ съ коненския султанъ; слѣдъ три похода, сполучилъ да ги склони на миръ. Тоя краль страдалъ отъ епилепсия, която приписвалъ на магия, и тая болестъ го направила подозрителенъ и жестокъ. Него го наслѣдилъ синъ му Иоанъ IV, на 9-годишна възраст, който царувалъ подъ опека на патриарха Арсения (виж. това име) и на царедворца Георги Муцалона. Муцалонъ като билъ убитъ малко по-сетнѣ въ едно смъщение, Михайлъ Палеологъ се прогласилъ императоръ и царувалъ първенъ заедно съ Иоана;

нъ той отстранилъ Иоана отъ прѣстола слѣдъ прѣзimanето на Цариградъ (1260), като накаралъ да го ослѣпнжтъ и като го испратилъ надалечъ въ заточение. Не се знае кога е умрѣлъ тоя несчастникъ.

Ласкаръ (*Константинъ*). Гръцки ученъ, побѣгнжль слѣдъ прѣзimanето на Цариградъ отъ турцитѣ въ Италия, дѣто училъ гръцки езикъ въ Римъ, Неаполъ и Месина, и ръководилъ гръцки училища въ Римъ и Парижъ; умр. въ 1493. Забѣлжителна е неговата гръцка граматика: *Erotemata* (Миланъ, 1479), първата извѣстна печатна книга на тоя езикъ. — *Иоанъ Андреа Л.*, гръцки ученъ отъ сжщото семейство, и той бѣжанецъ въ западна Европа, помогнжль много за литературното ѣ възраждане; той живѣлъ въ Флоренция, Парижъ и Римъ, дѣто и умрѣлъ въ 1535. Освѣнь много граматически и поетически трудове, той издалъ много коментарии и издирвания по гръцкитѣ класици. Виж. Вилменъ, *Lascaris, ou les Grecs du XV siècle* (Парижъ, 1825).

Ластикъ. Сжщото, каквото е гуми-еластика, каучукъ.

Латакия (стар. *Лаодикия* сирійска). Градъ въ азиятска Турция (Сирия), пристанище на Сръдиземно море, въ триполската областъ, 105 килом. на сѣв. отъ Триполи и 85 килом. на юго-зап. отъ Антиохия; 8,000 жит. Виж. *Лаодикия*.

Латамъ (*Робертъ Гордонъ*). Английски лингвистъ и етнологъ, професоръ на англ. ез. и литература въ лондонска университетска колегия, авторъ на *Описателна етнография, Народности въ Европа, Начала отъ сравнителна филология, Естестве-*